

Za spáchání uvedeného přestupku s e [REDACTED] [REDACTED] identifikované výše, u k l á d á podle ustanovení § 46 odst. 1 a § 90 odst. 1 ZOP a § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona **správní trest p o k u t y** ve výši **5 000 Kč** (slovy pět tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do 30 dnů** ode dne právní moci příkazu o jejím uložení na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. **0558**, v. s. **4200002027**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

Podle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona *má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum.* Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Nesplnění uvedené oznamovací povinnosti naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, za které lze v souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč. K postihu přestupků podle ustanovení § 35 odst. 2 památkového zákona je příslušný krajský úřad.

MHMP OPP zjistil při výkonu svěřených pravomocí dne 20. 2. 2022, že na pozemku [REDACTED] [REDACTED] k. ú. Bubeneč, při hranici s pozemky [REDACTED] [REDACTED] k. ú. Bubeneč, v ulicích [REDACTED] [REDACTED] Praha 6 (dále též „předmětný pozemek“) byla provedena stavební činnost (zemní práce) v souvislosti se stavbou nového oplocení. Provedené práce spočívaly v odstranění stávajícího oplocení a provedení výkopů pro nový plot na pozemku parc. [REDACTED] [REDACTED] k. ú. Bubeneč, při hranici s pozemky [REDACTED] [REDACTED] k. ú. Bubeneč, [REDACTED] [REDACTED] Praha 6.

Výpisem z veřejného seznamu – Katastru nemovitostí, vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha, MHMP OPP zjistil, že předmětný pozemek je ve vlastnictví [REDACTED] [REDACTED]

Přípisem ze dne 2. 11. 2022 požádal MHMP OPP Archeologický ústav Akademie věd ČR, Praha, v.v.i., se sídlem Letenská 4, 118 01 Praha 1 (dále jen „ARÚP“), o sdělení, zda ve vztahu k předmětnému pozemku byla splněna povinnost oznámit Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy a dále o sdělení, jak cenná je dotčená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou

újmou veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona.

ARÚP ve vyjádření č. j. ARUP-7256/2022 ze dne 30. 11. 2022 sdělil, že mu nebylo doručeno žádné oznámení o stavební činnosti či jejím záměru na předmětném pozemku. Z tohoto vyjádření ARÚP dále vyplynulo, že v katastrálním území Bubeneč jsou evidovány archeologické nálezy datované do období neolitu, eneolitu, doby bronzové, mladší doby železné, doby římské, období středověku a novověku. ARÚP dále ve svém vyjádření konstatoval, že se nepochybně jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona. Veškerým stavebním či jiným destruktivním zásahům do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum. Z tohoto vyjádření ARÚP ještě vyplynulo, že nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku realizované stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů.

Památkový zákon nedefinuje pojem území s archeologickými nálezy. Při vymezení obsahu tohoto pojmu je nutno vycházet z čl. 1 odst. (ii) a (iii) Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované), publikované pod č. 99/2000 Sb. m. s. (dále jen „Maltská konvence“), kde je definováno archeologické dědictví, k jehož ochraně se Česká republika jako smluvní strana Maltské konvence zavázala. Území s archeologickými nálezy lze tedy definovat jako území, v němž se nachází prvky archeologického dědictví, které vyjmenovává čl. 1 odst. (ii) a (iii) Maltské konvence. V této souvislosti je třeba upozornit též na čl. 2 odst. (i) Maltské konvence, podle kterého je každá smluvní strana této úmluvy povinna vést soupis svého archeologického dědictví a klasifikaci chráněných památek a oblastí. Česká republika plní tuto povinnost prostřednictvím Státního archeologického seznamu, který byl vytvořen v rámci výzkumné činnosti Národním památkovým ústavem a jeho předchůdcem, Státním ústavem památkové péče. Státní archeologický seznam představuje evidenci archeologických lokalit zakreslených do mapy v digitální podobě.

Oznamovací povinnost tíží stavebníky bez ohledu na to, zda konkrétní zamýšlenou stavební činností dojde nebo nedojde k zásahu do archeologického naleziště, a dokonce i bez ohledu na to, zda je stavebníkům známo, že jde o území s archeologickými nálezy neboli zda se na území, v němž hodlají stavební činnost provádět, nacházejí prvky archeologického dědictví.

Účelem oznámení je poskytnout Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky včasnou informaci o zamýšlených pracích, které by mohly archeologické dědictví na dotčeném území ohrozit, poškodit nebo zničit, aby mohl Archeologický ústav Akademie věd České republiky, popř. oprávněná organizace uplatnit požadavky na provedení záchranného archeologického výzkumu. Toto oznámení je proto třeba provést s dostatečným předstihem, což je nejen v zájmu Archeologického ústavu Akademie věd České republiky, oprávněné organizace nebo osoby oprávněné k výzkumům, která bude výzkum provádět, ale především v zájmu stavebníka. Provádění výzkumu vždy znamená větší či menší zdržení stavební činnosti.

K záměru výstavby oplocení na dotčeném pozemku vydal MHMP OPP závazné stanovisko č.   Místně příslušný stavební úřad, ÚMČ Praha 6, odbor

výstavby, vydal územní souhlas

v katastrálním území

Bubeneč“.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 ZOP).

Nesplnění oznamovací povinnosti stavebníkem dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona je za přestupek označeno v ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Formální znaky přestupku jsou dány. Taktéž znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupek kvalifikoval MHMP OPP jako čin protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že je dán i materiální znak, a sice společenská škodlivost přestupku (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“). Čin, kterého se odpovědný subjekt dopustil (nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona), je přestupkem.

Ve vztahu k nesplnění zákonné oznamovací povinnosti upravené v ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona MHMP OPP uvádí, že tato oznamovací povinnost zavazuje odpovědný subjekt přímo ze zákona, jejím účelem a smyslem je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Oznamovací povinnost musí být splněna před provedením stavební činnosti. Z vyjádření ARÚP vyplývá, že oznámení ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení vůči ARÚP odpovědný subjekt neučinil. Ve vztahu k oznamovací povinnosti se uplatňuje zásada *ignorantia legis non excusat* (tj. neznalost zákona neomlouvá), neboť se předpokládá možnost každého subjektu dozvědět se o svých zákonných povinnostech ze zveřejněných právních norem (tj. z právních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů České republiky).

MHMP OPP konstatuje, že v daném případě odpovědný subjekt porušil zákonnou povinnost uloženou mu v ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, neboť ačkoliv prováděl jako stavebník stavební činnost (zemní práce) na území s archeologickými nálezy, neučinil oznámení vůči Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky, jak mu ukládá ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona. Porušením uvedené oznamovací povinnosti došlo ze strany odpovědného subjektu k naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

Odpovědnost za daný přestupek je odpovědností objektivní, odpovědností za výsledek, resp. následek, bez ohledu na zavinění.

MHMP OPP je povinen zkoumat naplnění obligatorních znaků objektivní stránky v dané věci dotčené skutkové podstaty, kterými jsou: jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi.

Provedení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet splnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona. Nesplnění této povinnosti znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za to, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Odpovědný subjekt se dopustil protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek, který však nelze dostatečně přesně zhodnotit co do intenzity, jak vyplývá z vyjádření ARÚP. Odpovědný subjekt tedy spáchal přestupek podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

MHMP OPP je povinen přestupek projednat a při naplnění materiální a formální stránky přestupku je oprávněn uložit správní trest.

Podle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze za přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 téhož ustanovení.

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem), a to k povaze a závažnosti přestupku, k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), k povaze činnosti odpovědného subjektu. S ohledem na tyto meze správního uvážení uložil MHMP OPP za daný přestupek správní trest pokuty a stanovil její výši.

MHMP OPP při stanovení výše pokuty přihlédl ve smyslu ustanovení § 38 ZOP k povaze a závažnosti přestupku, zejména k významu památkovým zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen, jímž je v daném případě ochrana hodnot archeologického dědictví jakožto součásti dědictví kulturního.

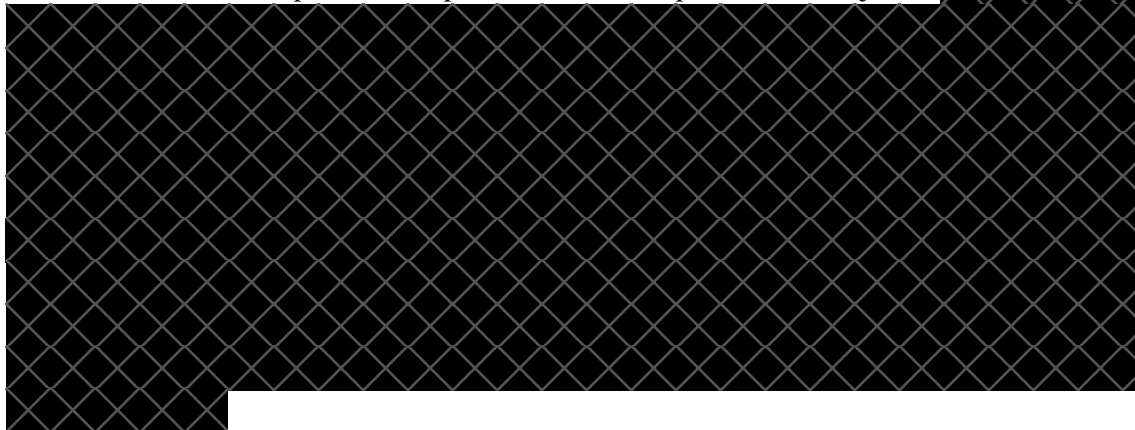
Stupeň závažnosti daného přestupku hodnotí MHMP OPP v tomto konkrétním případě jako nízký. MHMP OPP konstatuje, že odpovědný subjekt tím, že nesplnil zákonnou oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, porušil veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví. Jedná se o významný chráněný zájem.

Předmětná lokalita je územím s archeologickými nálezy. V katastrálním území Bubeneč jsou evidovány archeologické výzkumy s pozitivním výsledkem. Zjištěné archeologické nálezy byly datovány do období neolitu, eneolitu, doby bronzové, mladší doby železné, doby římské, období středověku a novověku. Stavební činnost na předmětném pozemku spočívá v realizaci nového oplocení místo oplocení dožilého. Kvůli opomenutí odpovědného subjektu tak evidentně nemohl být zcela naplněn základní účel ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, mimo jiné zmíněný v důvodové zprávě k památkovému zákonu, tj. zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů, a to navíc v místech archeologicky citlivých, jak bylo uvedeno výše.

MHMP OPP při hodnocení způsobu spáchání daného přestupku vzal v potaz skutečnost, že protiprávní jednání odpovědného subjektu spočívá v pasivním nekonání, tedy opomenutí, ač konat – předem oznámit stavební činnost – měl.

MHMP OPP neshledal žádnou polehčující ani přitěžující okolnost.

MHMP OPP konečně přihlédl i k povaze činnosti odpovědného subjektu.

Vše výše uvedené ovlivnilo výši sankce, která musí být taková, aby mohla splnit funkci represivní, tzn. postih za porušení povinností stanovených zákonem a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k takovému chování, které je v souladu se zákonem.

S ohledem na tyto meze správního uvážení MHMP OPP stanovil výši pokuty 5 000 Kč, kdy horní hranice činí 4 000 000 Kč. Vzhledem ke zjištěnému porušení zákona a po posouzení a zhodnocení všech výše uvedených důkazů a skutečností má MHMP OPP za to, že pokuta uložená na samé spodní hranici zákonné sazby je přiměřená a odpovídající všem okolnostem případu.

S ohledem na závěry vyplývající z ustálené soudní judikatury MHMP OPP konstatuje, že v daném případě nelze vzhledem k výši vyměřené pokuty uvažovat o likvidační povaze uložené pokuty.

MHMP OPP je při rozhodování o přestupku vázán základními zásadami, které jsou vyjádřeny zejména v ustanoveních § 2 až § 8 správního řádu. V této souvislosti musí MHMP OPP zdůraznit, že je povinen v souladu s tzv. zásadou legitimního očekávání přihlížet i k tomu, jak postupoval ve skutkově shodných nebo obdobných případech, a to z toho důvodu, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly, neboť v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je správní orgán vázán svou rozhodovací praxí, která je základním předpokladem předvídatelnosti činnosti a postupů správního orgánu a jeho rozhodování.

MHMP OPP postupoval v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 odst. 1 správního řádu a ve výroku specifikovanou povinnost k úhradě pokuty uložil formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro daný postup byly naplněny zákonné předpoklady, neboť řízení dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona je řízením z moci úřední a skutkové zjištění ve věci má

MHMP OPP za dostatečné. Protože je vydání tohoto příkazu prvním úkonem v řízení, neuložil MHMP OPP odpovědnému subjektu povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůty pro projednání přestupku ve smyslu ustanovení § 30 odst. 1 písm. b) ZOP. Přesnou dobu spáchání přestupku se nepodařilo MHMP OPP zjistit, přesto má za prokázané, že se tak stalo v době od 15. 9. 202, tedy po vydání územního souhlasu, do 19. 2. 2022, když 20. 2. 2022 MHMP OPP zjistil provedení prací (příčemž práce již byly na dotčeném pozemku zcela hotovy). Podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP činí promlčecí doba 3 roky, neboť dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze uložit správní trest – pokutu s horní hranicí 4 000 000 Kč. Podle ustanovení § 31 ZOP promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po spáchání přestupku. Běh této lhůty se však podle ustanovení § 32 odst. 2 ZOP přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku, vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným nebo vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání, přičemž přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Pokud byla promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP). MHMP OPP konstatuje, že lhůta pro uložení pokuty byla zachována.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl MHMP OPP, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto příkazu.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče. Lhůta pro podání odporu počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy byl příkaz doručen. Podle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Mgr. Jiří S k a l i c k ý

ředitel odboru

podepsáno elektronicky

otisk úředního razítka

Rozdělovník:

I. Doručuje se datovou schránkou do vlastních rukou:

II. MHMP OPP – spis